

Arrest

nr. 221 540 van 21 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de l'Université 16/4ème étage
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DESGUIN *loco* advocaat V. HENRION en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 20 januari 2016, verklaart er zich op 21 januari 2016 vluchteling.

1.2. Op 25 oktober 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Tadzjiekse afkomst. U bent geboren in het dorp Qalai Gul Ahmad in het district Alishang van de provincie Laghman. U hebt er uw hele leven gewoond. U was vijftien jaar toen u in België aankwam, en was bijna zeventien jaar ten tijde van het gehoor op het CGVS.

Een kleine twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan reed uw vader een Kuchi-jongen van ongeveer vijftien jaar aan in Kaz Aziz Khan (district Qarghayi, provincie Laghman). Uw vader bracht de jongen nog naar het ziekenhuis in Jalalabad, maar de jongen is overleden. Uw vader vreesde problemen, liet het lichaam van de jongen achter in het ziekenhuis en vluchtte naar huis. Drie dagen later kwam de familie van de overleden jongen naar uw dorp. Ze wilden u doden uit wraak. Er werden drie jirga's gehouden. In de derde jirga werd besloten dat u de plaats van de overleden jongen moest innemen in het huishouden van de Kuchi's. U werd er erg slecht behandeld. U werd ook geslagen. De Kuchi's zeiden dat ze u zeer langzaam zouden vermoorden. Na ongeveer anderhalve maand bij de Kuchi's kon u ontsnappen. U vluchtte meteen naar de winkel van een vriend van uw vader in Jalalabad. Diezelfde dag nog verliet u Afghanistan. Na uw vertrek is uw familie uit uw geboortedorp vertrokken uit vrees voor represailles van de Kuchi's. Door te ontsnappen hebt u immers de afspraak geschonden.

In het najaar van 2015 vertrok u uit Afghanistan. Na een reis van anderhalve maand kwam u in België aan op 20 januari 2016. De dag erna vroeg u asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een attest van de provincie Laghman, gedateerd 12 saur 1395 (=1 mei 2016), de Nangarhar Daily van 22 dalwa 1394 (=11 februari 2016), een Belgisch medisch attest, afgegeven op 26 oktober 2016, en de enveloppe waarin de twee eerste documenten naar u gestuurd werden, met datum 5 mei 2016.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vermoord te worden door de Kuchi's.

B. Motivering

Er moet worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Alishang in de provincie Laghman tot in 2015. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS stelt vast dat u op geografisch vlak wel enige kennis over het district Alishang weet tentoon te spreiden. Zo kan u de weg tussen uw eigen dorp, Qalai Gul Ahmad en het districtscentrum beschrijven (CGVS, p. 8), geeft u weer wat er in het districtscentrum te zien is (CGVS, p. 8), noemt u de naam van uw school op (CGVS, p. 9), en somt u een aantal dorpen in de omgeving van het uwe op (CGVS, p. 10). Deze kennis kan hoogstens aantonen dat u in deze regio geweest bent, of dat u feiten over deze regio hebt ingestudeerd. Deze kennis volstaat niet om aannemelijk te maken dat u tot vlak voor uw vertrek naar België in 2015 in Alishang, Laghman, verbleven hebt.

Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip van uw vertrek. Zo zegt u nu weer dat u ongeveer vijf maanden voor uw aankomst in België uit Afghanistan vertrokken bent (fiche Minteh, p. 3), omstreeks 20 augustus 2015 dus, dan weer dat u anderhalve maand voor uw aankomst in België uit Afghanistan vertrokken bent (Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), p. 10 & CGVS, p. 27), begin december 2015.

Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, beweert u dat u nooit over vijf maanden gesproken hebt. u houdt vol dat u ongeveer anderhalve maand onderweg was (CGVS, p. 27). Het louter ontkennen van één van uw verklaringen volstaat echter niet om de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te klaren. Zo wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast, en ook de geloofwaardigheid van uw beweringen over het tijdstip van uw vertrek uit Afghanistan.

Daarenboven legt u nog andere verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Alishang tot in het najaar van 2015 op de helling zetten. Zo blijkt u de Afghaanse kalender niet te kennen (CGVS, p. 5). Nochtans bent u drie jaar naar school geweest (CGVS, p. 13), en mag bijgevolg op zijn minst een basiskennis van u verwacht worden. Gevraagd hoe het komt dat u de kalender niet kent, zegt u simpelweg dat niemand u die geleerd heeft (CGVS, p. 5). Dat antwoord komt echter weinig aannemelijk over in het licht van uw verklaring drie jaar naar school te zijn geweest (CGVS, p. 13). Bovendien weet u ook niet wanneer Nowruz, het Afghaanse Nieuwjaar, gevierd wordt. Zelf zou u het niet gevierd hebben, maar anderen wel. Gevraagd wie die anderen dan zijn, houdt u het op 'mensen van Afghanistan' (CGVS, p. 6). Dit gebrek aan kennis over de kalender en Nowruz, tast uw bewering tot in 2015 in Alishang in Afghanistan te hebben gewoond aan.

Nog blijkt u wel te weten dat er in Laghman zowel met de Pakistaanse roepi, lokaal 'Kaldar' genoemd, als met de Afghani, de officiële Afghaanse munt, betaald wordt (CGVS, p. 7). U kan echter niet omrekenen van de ene munteenheid naar de andere. Gevraagd hoe het komt dat u dat niet kan, terwijl uw regio beide munteenheden gebruikt worden, herhaalt u opnieuw dat u het niet kan omrekenen, zonder evenwel toe te voegen hoe het komt dat u dat niet kan (CGVS, p. 7). Wanneer nog opgemerkt wordt dat dergelijke kennis toch nuttig is in het dagelijks leven, zegt u dat uw vader als chauffeur werkte, en dat mensen hem in Afghani of in 'Kaldar' betaalden. U voegt toe dat jullie meestal de term 'Kaldar' gebruikten (CGVS, p. 7). Dat antwoord klaart niet uit hoe het komt dat u niet omrekenen van de ene munteenheid naar de andere. Ook dit gebrek aan kennis doet afbreuk aan uw bewering tot 2015 in Alishang in Laghman te hebben verbleven.

Daarenboven blijkt dat u wel een aantal gewichtseenheden kent die in Afghanistan gebruikt worden. U noemt de termen 'seer' en 'charak' (CGVS, p. 13). Ook deze eenheden kan u echter niet omrekenen. U kan evenmin aangeven wat het meeste weegt, een 'seer' of een 'charak'. U zegt dat u geen winkelier was en vraagt zich daarbij luidop af hoe u zoiets kan weten (CGVS, p. 13). Nochtans is dergelijke kennis niet alleen nuttig voor winkeliers, maar ook voor de klanten. Daarop gewezen, stelt u dat u enkel de prijs per 'seer' moest vragen en dan betalen (CGVS, p. 13). Dat antwoord kan niet volstaan om uw gebrek aan kennis over de Afghaanse gewichtseenheden uit te klaren. Opnieuw komt zo de geloofwaardigheid van uw bewering tot het najaar van 2015 in het district Alishang te hebben gewoond opnieuw in het gedrang. Voorts zijn uw verklaringen over de etnische samenstelling van uw regio niet correct. U weet wel dat er Pashtounen, Tadzjiken en Pashai in Alishang wonen (CGVS, p. 5), maar denkt dat de meerderheid Pashtounen zijn (CGVS, p. 5), terwijl uit publieke informatie blijkt dat er de populatie van Alishang voor ongeveer zestig of vijftig procent uit Pashai bestaat.

U spreekt verder tijdens het gehoor op het CGVS wel over een stroom in de buurt van uw huis, maar weet de naam van dit water niet. U zegt dat het water via het district Alingar naar het district Qarghayi stroomt. U geeft wel aan hier niet zeker van te zijn (CGVS, p. 8). Uw onzekerheid is terecht, aangezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de door u bedoelde stroom Alishang heet, en dat ze inderdaad naar Qarghayi stroomt, maar niet via Alingar. Vanuit Alingar stroomt de gelijknamige stroom in de richting van Qarghayi, waar ze samenvloeit met de Alishangrivier in de Kabulrivier. Gevraagd naar overstromingen, spreekt u over een overstroming in de richting van Qarghayi. Dat zou drie, drieënhalve, vierënhalve of vijf jaar geleden zijn (CGVS, p. 11). Gevraagd wat u zich nog herinnert over deze overstroming, weet u niets te vertellen (CGVS, p. 12). Uw antwoord is zo algemeen en blijft zo oppervlakkig dat het geenszins volstaat om uw recente herkomst uit Alishang in Laghman aannemelijk te maken. Bovendien herinnert u zich de overstroming van februari 2015 niet (CGVS, p. 12). Nochtans werd uw regio in die periode geteisterd door zware regen- en sneeuwval, met zware overstromingen tot gevolg. Duizenden families ondervonden problemen als gevolg hiervan, waarvan bijna achthonderd in Laghman. In het district Alishang werden 137 hulppakketten uitgedeeld, zo blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt. Daarop gewezen, zegt u dat u het niet weet. U stelt dat de overstroming in een andere regio was, niet bij u (CGVS, p. 12), wat indruist tegen de informatie waarover het CGVS beschikt. Uw antwoord kan bijgevolg uw onwetendheid over deze natuurramp niet uitklaren. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw bewering tot in het najaar van 2015 in Alishang, Laghman te hebben verbleven eens te meer op de proef gesteld.

Gevraagd naar aardbevingen die in uw regio voorvielen, zegt u dat het er veel zijn. Gevraagd of u zich één bepaalde sterke aardbeving herinnert, zegt u van niet (CGVS, p. 12). Dat is weinig aannemelijk in het licht van uw bewering tot anderhalve maand voor uw aankomst in België in het district Alishang te hebben gewoond. In dat geval zou u zich zeker de aardbeving van 26 oktober 2015, kort voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan, moeten herinneren, aangezien dit een aardbeving van 7,5 op de schaal van Richter was

met epicentrum in de provincie Badakhshan, die voelbaar was tot in Laghman. Meer dan achthonderd familie ondervonden schade in de provincie Laghman. In het district Alishang werden meer dan honderd families geholpen. Dat gebeurde onder meer in de dorpen Gambah, Tarang, Ghaziabad, Atsakzai, Shamaram, Jamshirabad, Qalai Hussein en Qalai Haleem, die zich allemaal op minder dan tien kilometer van uw dorp, Qalai Gul Ahmad, bevinden. Wanneer u gewezen wordt op het feit dat er hulp werd geboden na deze aardbeving, onder meer in het dorp Gambah dat nog geen twee kilometer van het uwe verwijderd is, merkt u op dat u het dorp Gambah kent, maar weet u niets over de aardbeving of over de hulp die nadien geboden werd (CGVS, p. 12). In het licht van bovenstaande informatie is het niet aannemelijk dat u niets zou hebben gemerkt van de aardbeving of van de hulp achteraf. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw bewering tot in het najaar van 2015 in Alishang te hebben gewoond nogmaals ondermijnd.

Over de veiligheidssituatie in Alishang in het jaar voor uw vertrek bent u niet beter op de hoogte. Gevraagd om hierover te vertellen, vertelt u over een incident waarbij de toenmalige districtschef, Faridullah Niazaï om het leven kwam (CGVS, p. 16-17). Dat gebeurde echter al in 2012. Uw kennis hierover kan uw beweerdde recente herkomst uit Alishang dus niet aantonen. Gevraagd naar meer recente incidenten in uw district, van in het jaar voor uw vertrek, kan u er geen noemen (CGVS, p. 17). Nochtans waren er alleen al van januari tot augustus 2015, 731 incidenten in Laghman. In het district Alishang ontploften er meerdere bermbommen, was er een raketaanval, en waren er verschillende aanvallen van de Taliban, zo blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt. Dat u geen enkel incident weet te noemen dat gebeurde in het jaar voor uw vertrek (CGVS, p. 17), is dan ook weinig aannemelijk. Gevraagd naar een droneaanval, hebt u hier geen weet over (CGVS, p. 17), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er in december 2014 minstens vier Talibs werden gedood in een drone aanval van de International Security Assistance Force (ISAF). Ook een grote overheidsactie waarbij tal van militants opgepakt zijn, herinnert u zich niet (CGVS, p. 17), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er in mei 2015 meer dan driehonderd mensen werden opgepakt. De actie ging onder meer door in Murchakhel, een dorp op nog geen twee kilometer van het uwe.

Tenslotte blijkt nog dat u niet op de hoogte bent dat er verkiezingen waren in 2014. Gevraagd of u zich de laatste verkiezingen herinnert, moet u daar negatief op antwoorden. Zelfs al bent u minderjarig, dan nog is het niet aannemelijk dat een groots evenement als presidentsverkiezingen u volledig ontgaan zouden zijn, temeer daar uit de informatie die op het CGVS beschikbaar is blijkt dat er in uw eigen school (CGVS, p. 9, p. 13-14) gestemd kon worden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk tot in het najaar van 2015 verbleven te hebben in het district Alishang gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerdde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Alishang heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 9 oktober 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 3).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Het attest van de provincie Laghman heeft te maken met uw asielmotieven, die zich niet kunnen hebben afgespeeld aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw recent verblijf in deze provincie. Het document kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen, aangezien documenten in het kader van een asielverzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van geloofwaardige verklaringen, hetgeen bij u niet het geval blijkt, kracht bij te zetten. Bovendien wordt de bewijswaarde van dit stuk nog aangetast doordat u beweert dat het opgesteld is door de malek, terwijl het in uw naam (CGVS, p. 4) ondertekend is (CGVS, p. 19). Daarop gewezen, zegt u dat uw naam er staat omdat het over uw problemen gaat, wat de aangehaalde vormfout niet uitklaart. Bovendien is het attest afgestempeld op 12 saur 1395 (=1 mei 2016), bijna vier maanden na uw aankomst in België, wat doet vermoeden dat het louter is opgesteld met het oog op uw asielaanvraag. Dat verzwakt de bewijswaarde van het attest nog meer. De bewijswaarde wordt helemaal verwaarloosbaar door het feit dat u zelf niet weet wat er in uw eigen attest staat (CGVS, p. 19). U zegt wel dat het over uw problemen gaat, maar kan geenszins verduidelijken wat er precies geschreven staat (CGVS, p. 19).

Wat betreft de Nangarhar Daily van 22 dalwa 1394 (=11 februari 2016), moet opgemerkt worden dat ook het artikel waarin uw naam vermeld wordt handelt over uw asielmotieven, waaraan geen geloof gehecht kan worden. Ook hier geldt dat de waarde van uw document afhangt van de geloofwaardigheid van uw verklaringen, die bijzonder laag is. Bovendien zou dit artikel pas maanden na uw beweerde ontsnapping van bij de Kuchi's gepubliceerd zijn, zo blijkt uit de datum en uw beweerde vertrekdatum (CGVS, p. 27). Dat tast de bewijswaarde van uw stuk eveneens aan.

Volledigheidshalve moet nog worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen.

Uw Belgisch medisch attest somt op welke littekens u hebt. Dat element wordt niet betwist. Voorts wordt er vermeld dat deze littekens veroorzaakt kunnen zijn door het geweld dat u – blijkbaar- bij de arts beschreven hebt.

Niet alleen wordt er in het attest geen gewag gemaakt om welke vorm van agressie het zou gaan, ook blijkt dat de littekens hierdoor veroorzaakt kunnen zijn. Dit impliceert dat er tal van andere mogelijke oorzaken kunnen zijn. Het verband is dus niet sluitend. Hoe dan ook, zelfs al hebt u littekens opgelopen door een gewelddadige behandeling, dan is dat, hoe betreurenswaardig ook, niet in de omstandigheden die u het CGVS hebt voorgespiegeld. Hierboven blijkt immers dat die niet geloofwaardig kunnen zijn, gezien uw verblijf in Alishang in die periode niet geloofwaardig was.

De enveloppe tenslotte toont enkel aan dat u per post documenten hebt ontvangen uit Jalalabad. Dat element staat niet ter discussie.

De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de rechten van verdediging en van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen".

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker zijn taskara samen met die van zijn familieleden neer.

Per aangetekend schrijven maakt van 27 maart 2019 maakt verzoeker de vertaling van deze stukken over.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan zal worden vermoord door de Kuchi's. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in het dorp Qalai Gul Ahmad in het district Alishang van de provincie Laghman tot aan zijn vertrek naar België. Meer bepaald motiveert de commissaris-generaal dienaangaande dat (i) verzoekers geografische kennis van zijn regio van herkomst op zich niet volstaat teneinde zijn verblijf aldaar tot aan zijn vertrek aannemelijk te maken; (ii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het tijdstip van zijn vertrek naar België; (iii) verzoeker geen kennis heeft van de Afghaanse kalender; (iv) verzoeker wel weet dat in zijn regio van herkomst met twee verschillende munten wordt betaald, de Pakistaanse roepie (aldaar Kaldar genoemd) en de Afghaanse Afghani, doch dat hij niet van de ene naar de andere munteenheid kan omrekenen; (v) verzoeker wel de Afghaanse gewichtseenheden "seer" en "charak" kent, doch dat hij deze eenheden niet kan omrekenen en evenmin kan aangeven welke van de twee eenheden het zwaarst is; (vi) verzoekers verklaringen over de etnische samenstelling van zijn regio van herkomst niet overeenstemt met de objectieve informatie daaromtrent in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'); (vii) verzoeker onjuiste verklaringen aflegt over de rivier in de buurt van zijn huis; (viii) verzoeker een gebrekkige kennis heeft over recente overstromingen en aardbevingen in zijn regio van herkomst; (ix) verzoekers kennis over recente veiligheidsincidenten in zijn regio van herkomst te wensen overlaat; en (x) verzoeker niet weet dat er in 2014 presidentsverkiezingen plaatsvonden in Afghanistan, terwijl blijkens de objectieve informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') in zijn eigen school kon worden gestemd bij deze verkiezingen. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in het dorp Qalai Gul Ahmad in het district Alishang van de provincie Laghman tot aan zijn vertrek naar België, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich vlak voor zijn vertrek zouden hebben voorgedaan. Tot slot motiveert de commissaris-generaal dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze oordeelt dat aan verzoekers voorgehouden verblijf in het dorp Qalai Gul Ahmad in het district Alishang van de provincie Laghman tot aan zijn vertrek naar België geen geloof kan worden gehecht.

Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers geografische kennis van zijn regio van herkomst op zich niet volstaat teneinde zijn verblijf aldaar tot aan zijn vertrek aannemelijk te maken:

"Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip van uw vertrek. Zo zegt u nu weer dat u ongeveer vijf maanden voor uw aankomst in België uit Afghanistan vertrokken bent (fiche Minteh, p. 3), omstreeks 20 augustus 2015 dus, dan weer dat u anderhalve maand voor uw aankomst in België uit Afghanistan vertrokken bent (Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), p. 10 & CGVS, p. 27), begin december 2015. Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, beweert u dat u nooit over vijf maanden gesproken hebt. u houdt vol dat u ongeveer anderhalve maand onderweg was (CGVS, p. 27). Het louter ontkennen van één van uw verklaringen volstaat echter niet om de aangehaalde tegenstrijdigheid uit te klaren. Zo wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast, en ook de geloofwaardigheid van uw beweringen over het tijdstip van uw vertrek uit Afghanistan."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande aan dat hij bij het interview op het bureau MINTEH niet werd bijgestaan door zijn voogd of door een raadsman, dat zijn verklaringen hem niet werden voorgelezen, dat hij zijn verklaringen niet heeft ondertekend en dat het bijgevolg onmogelijk is om te oordelen of de summiere verklaringen in de fiche "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" (hierna: fiche NBMV) overeenkomen met wat hij werkelijk heeft gezegd. Hij meent dat deze fiche dan ook niet kan worden gebruikt als een element om tegenstrijdigheden in zijn verklaringen vast te stellen.

Er dient vooreerst op gewezen dat geen enkele rechtsregel de asielinstanties ertoe verplicht om voor verzoeker een voogd en/of een advocaat te voorzien bij het interview op het bureau MINTEH. De fiche NBMV maakt deel uit van het administratief dossier (stuk 19) en betreft dan ook een element waarmee de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming rekening kan houden.

Het inzagerecht stelt verzoeker immers in staat om zijn dossier op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in te kijken en kennis te nemen van de inhoud. In zoverre de stukken die verzoekers advocaat van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft ontvangen geen kopie van deze fiche NBMV bevatte, staat het hen vrij om hierom alsnog te vragen bij de diensten van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift stelt, kon hij wel degelijk kennis nemen van deze informatie aangezien verzoekers administratief dossier een kopie van deze informatie bevat (stuk 19). Indien verzoeker bepaalde stukken niet zou hebben ontvangen, was het aan hem om het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hiervan op de hoogte te stellen en de bedoelde stukken in te zien of alsnog aan te vragen.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekers naam, geboortedatum, regio van herkomst en moedertaal zowel in de fiche NBMV als tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op dezelfde wijze werden weergegeven. Er kan dan ook worden aangenomen dat verzoeker tijdens zijn interview op het bureau MINTEH wel degelijk in staat was om zijn verklaringen af te leggen. Dat enkel zijn verklaring over zijn vertrek onjuist zou zijn, is dan ook niet ernstig.

Dat verzoeker tijdens zijn interview op het bureau MINTEH verklaarde dat hij naar België vertrok ongeveer vijf maanden voor zijn aankomst in België, terwijl hij op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij ongeveer anderhalve maand voor zijn aankomst in België vertrok, doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde verblijf in het dorp Qalai Gul Ahmad in het district Alishang van de provincie Laghman tot aan zijn vertrek naar België.

2.3.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker geen kennis heeft van de Afghaanse kalender:

“Daarenboven legt u nog andere verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Alishang tot in het najaar van 2015 op de helling zetten. Zo blijkt u de Afghaanse kalender niet te kennen (CGVS, p. 5). Nochtans bent u drie jaar naar school geweest (CGVS, p. 13), en mag bijgevolg op zijn minst een basiskennis van u verwacht worden. Gevraagd hoe het komt dat u de kalender niet kent, zegt u simpelweg dat niemand u die geleerd heeft (CGVS, p. 5). Dat antwoord komt echter weinig aannemelijk over in het licht van uw verklaring drie jaar naar school te zijn geweest (CGVS, p. 13). Bovendien weet u ook niet wanneer Nowruz, het Afghaanse Nieuwjaar, gevierd wordt. Zelf zou u het niet gevierd hebben, maar anderen wel. Gevraagd wie die anderen dan zijn, houdt u het op ‘mensen van Afghanistan’ (CGVS, p. 6). Dit gebrek aan kennis over de kalender en Nowruz, tast uw bewering tot in 2015 in Alishang in Afghanistan te hebben gewoond aan.”

Dat verzoeker tijdens zijn scholing niet zou zijn geconfronteerd met de Afghaanse kalender, zoals hij beweert in zijn verzoekschrift, is niet aannemelijk. Er kan dan ook wel degelijk worden verwacht dat verzoeker, indien hij werkelijk drie jaar naar school ging en tot aan zijn vertrek naar België in het dorp Qalai Gul Ahmad in het district Alishang van de provincie Laghman verbleef en tot vlak voor dit vertrek naar school ging (gehoorverslag CGVS, p. 13), de Afghaanse kalender kan gebruiken en weet wanneer Nowruz, het Afghaanse nieuwjaar, valt, *quod non*. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanhaalt dat er in zijn regio niet enkel de Afghaanse kalender werd gebruikt *“maar ook de Moslim kalender, die nog helemaal verschillend is”*, komt hij niet verder dan het *post factum* opwerpen van een loutere bewering. Verzoeker maakte tijdens zijn gehoor immers geen enkele melding van deze *“Moslim kalender”*, ook niet toen hem werd gevraagd of hij de Afghaanse kalender kent. Evenmin brengt hij enig stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat in de provincie Laghman naast de Afghaanse kalender ook gebruik wordt gemaakt van een *“Moslim kalender”*. Dergelijk verweer is allerm minst ernstig. Dat verzoeker enkel een beetje kan schrijven en veel fouten maakt, zoals hij in zijn verzoekschrift benadrukt, doet aan het voorgaande geen enkele afbreuk. Verzoekers gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan voorafgaand aan zijn vertrek naar België.

2.3.2.5. Voorts motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker wel weet dat in zijn regio van herkomst met twee verschillende munten wordt betaald, de Pakistaanse roepie (aldaar Kaldar genoemd) en de Afghaanse Afghani, doch dat hij niet van de ene naar de andere munteenheid kan omrekenen, alsook dat verzoeker wel de Afghaanse gewichtseenheden *“seer”* en *“charak”* kent, doch dat hij deze eenheden niet kan omrekenen en evenmin kan aangeven welke van de twee eenheden het zwaarst is:

“Nog blijkt u wel te weten dat er in Laghman zowel met de Pakistaanse roepi, lokaal ‘Kaldar’ genoemd, als met de Afghani, de officiële Afghaanse munt, betaald wordt (CGVS, p. 7).”

U kan echter niet omrekenen van de ene munteenheid naar de andere. Gevraagd hoe het komt dat u dat niet kan, terwijl uw regio beide munteenheden gebruikt worden, herhaalt u opnieuw dat u het niet kan omrekenen, zonder evenwel toe te voegen hoe het komt dat u dat niet kan (CGVS, p. 7). Wanneer nog opgemerkt wordt dat dergelijke kennis toch nuttig is in het dagelijks leven, zegt u dat uw vader als chauffeur werkte, en dat mensen hem in Afghani of in 'Kaldar' betaalden. U voegt toe dat jullie meestal de term 'Kaldar' gebruikten (CGVS, p. 7). Dat antwoord klaart niet uit hoe het komt dat u niet omrekenen van de ene munteenheid naar de andere. Ook dit gebrek aan kennis doet afbreuk aan uw bewering tot 2015 in Alishang in Laghman te hebben verbleven.

Daarenboven blijkt dat u wel een aantal gewichtseenheden kent die in Afghanistan gebruikt worden. U noemt de termen 'seer' en 'charak' (CGVS, p. 13). Ook deze eenheden kan u echter niet omrekenen. U kan evenmin aangeven wat het meeste weegt, een 'seer' of een 'charak'. U zegt dat u geen winkelier was en vraagt zich daarbij luidop af hoe u zoiets kan weten (CGVS, p. 13). Nochtans is dergelijke kennis niet alleen nuttig voor winkeliers, maar ook voor de klanten. Daarop gewezen, stelt u dat u enkel de prijs per 'seer' moest vragen en dan betalen (CGVS, p. 13). Dat antwoord kan niet volstaan om uw gebrek aan kennis over de Afghaanse gewichtseenheden uit te klaren. Opnieuw komt zo de geloofwaardigheid van uw bewering tot het najaar van 2015 in het district Alishang te hebben gewoond opnieuw in het gedrang."

Wat betreft zijn onkunde om de munten Afghani en roepie/Kaldar onderling om te rekenen komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het citeren van zijn verklaringen daaromtrent tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Er dient op gewezen dat het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen op zich niet volstaat teneinde de motieven aangaande die verklaringen in de bestreden beslissing te weerleggen. Dat verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde dat 60 Kaldar werd betaald voor een rit met het openbaar vervoer, toont op zich niet aan dat verzoeker zou kunnen omrekenen tussen de munten Afghani en roepie/Kaldar. Dat verzoeker niet de persoon in het gezin zou zijn die zich niet met de boodschappen of het geld bezighield, is een bewering die niet te rijmen valt met zijn verklaring tijdens zijn gehoor dat ze meestal de Kaldar gebruikten wanneer ze boodschappen deden (gehoorverslag CGVS, p. 7). Bovendien doet deze bewering geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker beide munten wel kan benoemen en weet dat ze in zijn regio van herkomst door elkaar worden gebruikt, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker (minstens bij benadering) kan aangeven welke de wisselkoers tussen beide munten is. Op het moment van zijn beweerde vertrek uit zijn regio van herkomst was verzoeker bovendien reeds 14 jaar oud, een leeftijd waarop hij reeds tot de jaren des ondersheids was. Zijn jeugdige leeftijd weerhield hem er immers niet van kennis te hebben van beide munteenheden. Dit klemmt des te meer daar hij voorhoudt gedurende drie jaar naar school te zijn gegaan, en dit tot vlak voor zijn vertrek naar België. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift meent dat het om een detail gaat, dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn.

Wat betreft de gewichtseenheden komt verzoeker niet verder dan de *post factum*-bewering dat hij op school nooit leerde omrekenen tussen "seer" en "charak" en dat hij nooit de nood had om dit te moeten leren en gebruiken. Verzoeker vermeldde tijdens zijn gehoor echter zelf deze gewichtseenheden, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij er ook mee kan werken. Verzoekers bewering dat hij nooit de nood had om deze gewichtseenheden te leren en effectief te gebruiken, valt bovendien niet te rijmen met zijn verklaring tijdens zijn gehoor dat hij aan de winkeliers vroeg hoeveel iets kost per "seer" (gehoorverslag CGVS, p. 13), hetgeen impliceert dat hij wel degelijk boodschappen deed en dat hierbij kennis van de gewichtseenheden nodig is. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt "*Hij was 14 jaar oud toe hij is het land verlaten en was al lang de school verlaten.*", spreekt hij opnieuw zijn eerdere verklaringen tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tegen, alwaar hij verklaarde dat hij drie jaar naar school ging en dat hij vertrok tijdens de schoolvakantie, hetgeen impliceert dat hij tot vlak voor zijn vertrek naar België naar school ging (gehoorverslag CGVS, p. 13). Dat verzoeker zich voor zijn verweer bedient van dergelijke bijkomende incoherente en tegenstrijdige verklaringen, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden verblijf in het dorp Qalai Gul Ahmad in het district Alishang van de provincie Laghman tot aan zijn vertrek naar België. Dat verzoeker de begrippen kent maar deze niet in de praktijk kan gebruiken (*i.c.* omrekenen) toont bovendien aan dat deze kennis ingestudeerd is.

2.3.2.6. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen over de etnische samenstelling van zijn regio van herkomst niet overeenstemt met de objectieve informatie daaromtrent in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'):

“Voorts zijn uw verklaringen over de etnische samenstelling van uw regio niet correct. U weet wel dat er Pashtounen, Tadzjiken en Pashai in Alishang wonen (CGVS, p. 5), maar denkt dat de meerderheid Pashtounen zijn (CGVS, p. 5), terwijl uit publieke informatie blijkt dat er de populatie van Alishang voor ongeveer zestig of vijftig procent uit Pashai bestaat.”

Dienaangaande voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat hem tijdens zijn gehoor werd gevraagd naar de etnische samenstelling van “waar hij vandaan komt”, hetgeen voor hem betrekking had op zijn dorp, alwaar de meerderheid Pashtou-sprekers zijn, terwijl bovendien ook de Pashai Pashtou spreken, aldus verzoeker. Gelet op het grote belang van de etnische origine binnen de Afghaanse samenleving kan van verzoeker echter wel degelijk worden verwacht dat hij een onderscheid kan maken tussen de Pashai en de Pashtounen, zelfs al spreken beide bevolkingsgroepen Pashtou. Eveneens kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers kennis van de etnische samenstelling van zijn regio van herkomst zich verder uitstrekt dan enkel zijn eigen dorp. Uit verzoekers verklaringen tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (gehoorverslag CGVS, p. 13) valt niet af te leiden dat verzoeker meende dat hem wel gevraagd naar de etnische samenstelling van enkel zijn eigen dorp. Bovendien brengt verzoeker geen enkel stuk bij ter staving van zijn bewering dat de meerderheid van de inwoners van zijn dorp Pashtounen zijn, terwijl uit de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map ‘Landeninformatie’) blijkt dat de meerderheid van de inwoners van zijn district Pashai zijn.

2.3.2.7. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker onjuiste verklaringen aflegt over de rivier in de buurt van zijn huis, dat verzoeker een gebrekkige kennis heeft over recente overstromingen en aardbevingen in zijn regio van herkomst en dat verzoekers kennis over recente veiligheidsincidenten in zijn regio van herkomst te wensen overlaat:

“U spreekt verder tijdens het gehoor op het CGVS wel over een stroom in de buurt van uw huis, maar weet de naam van dit water niet. U zegt dat het water via het district Alingar naar het district Qarghayi stroomt. U geeft wel aan hier niet zeker van te zijn (CGVS, p. 8). Uw onzekerheid is terecht, aangezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de door u bedoelde stroom Alishang heet, en dat ze inderdaad naar Qarghayi stroomt, maar niet via Alingar. Vanuit Alingar stroomt de gelijknamige stroom in de richting van Qarghayi, waar ze samenvloeit met de Alishangrivier in de Kabulrivier. Gevraagd naar overstromingen, spreekt u over een overstroming in de richting van Qarghayi. Dat zou drie, drieënhalve, vierënhalve of vijf jaar geleden zijn (CGVS, p. 11). Gevraagd wat u zich nog herinnert over deze overstroming, weet u niets te vertellen (CGVS, p. 12). Uw antwoord is zo algemeen en blijft zo oppervlakkig dat het geenszins volstaat om uw recente herkomst uit Alishang in Laghman aannemelijk te maken. Bovendien herinnert u zich de overstroming van februari 2015 niet (CGVS, p. 12). Nochtans werd uw regio in die periode geteisterd door zware regen- en sneeuwval, met zware overstromingen tot gevolg. Duizenden families ondervonden problemen als gevolg hiervan, waarvan bijna achthonderd in Laghman. In het district Alishang werden 137 hulppakketten uitgedeeld, zo blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt. Daarop gewezen, zegt u dat u het niet weet. U stelt dat de overstroming in een andere regio was, niet bij u (CGVS, p. 12), wat indruist tegen de informatie waarover het CGVS beschikt. Uw antwoord kan bijgevolg uw onwetendheid over deze natuurramp niet uitklaren. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw bewering tot in het najaar van 2015 in Alishang, Laghman te hebben verbleven eens te meer op de proef gesteld.

Gevraagd naar aardbevingen die in uw regio voorvielen, zegt u dat het er veel zijn. Gevraagd of u zich één bepaalde sterke aardbeving herinnert, zegt u van niet (CGVS, p. 12). Dat is weinig aannemelijk in het licht van uw bewering tot anderhalve maand voor uw aankomst in België in het district Alishang te hebben gewoond. In dat geval zou u zich zeker de aardbeving van 26 oktober 2015, kort voor uw beweerd vertrek uit Afghanistan, moeten herinneren, aangezien dit een aardbeving van 7,5 op de schaal van Richter was met epicentrum in de provincie Badakhshan, die voelbaar was tot in Laghman. Meer dan achthonderd familie ondervonden schade in de provincie Laghman. In het district Alishang werden meer dan honderd families geholpen. Dat gebeurde onder meer in de dorpen Gambah, Tarang, Ghaziabad, Atsakzai, Shamaram, Jamshirabad, Qalai Hussein en Qalai Haleem, die zich allemaal op minder dan tien kilometer van uw dorp, Qalai Gul Ahmad, bevinden. Wanneer u gewezen wordt op het feit dat er hulp werd geboden na deze aardbeving, onder meer in het dorp Gambah dat nog geen twee kilometer van het uwe verwijderd is, merkt u op dat u het dorp Gambah kent, maar weet u niets over de aardbeving of over de hulp die nadien geboden werd (CGVS, p. 12). In het licht van bovenstaande informatie is het niet aannemelijk dat u niets zou hebben gemerkt van de aardbeving of van de hulp achteraf. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw bewering tot in het najaar van 2015 in Alishang te hebben gewoond nogmaals ondermijnd.

Over de veiligheidssituatie in Alishang in het jaar voor uw vertrek bent u niet beter op de hoogte. Gevraagd om hierover te vertellen, vertelt u over een incident waarbij de toenmalige districtschef, Faridullah Niazaï om het leven kwam (CGVS, p. 16-17). Dat gebeurde echter al in 2012.

Uw kennis hierover kan uw beweerde recente herkomst uit Alishang dus niet aantonen. Gevraagd naar meer recente incidenten in uw district, van in het jaar voor uw vertrek, kan u er geen noemen (CGVS, p. 17). Nochtans waren er alleen al van januari tot augustus 2015, 731 incidenten in Laghman. In het district Alishang ontploften er meerdere berm bommen, was er een raketaanval, en waren er verschillende aanvallen van de Taliban, zo blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt. Dat u geen enkel incident weet te noemen dat gebeurde in het jaar voor uw vertrek (CGVS, p. 17), is dan ook weinig aannemelijk. Gevraagd naar een droneaanval, hebt u hier geen weet over (CGVS, p. 17), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er in december 2014 minstens vier Talibs werden gedood in een drone aanval van de International Security Assistance Force (ISAF). Ook een grote overheidsactie waarbij tal van militants opgepakt zijn, herinnert u zich niet (CGVS, p. 17), terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er in mei 2015 meer dan driehonderd mensen werden opgepakt. De actie ging onder meer door in Murchakhel, een dorp op nog geen twee kilometer van het uwe."

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij niet weet of de stroom vlak bij zijn huis een officiële naam had, maar dat hij de stroom "*Daria*" noemt, wat "zee" betekent. Deze uiteenzetting valt echter niet te rijmen met zijn verklaring tijdens zijn gehoor, waar hij stelde dat hij niet weet of de stroom een naam heeft: "*misschien wel misschien niet*" (gehoorverslag CGVS, p. 8). Op welke wijze het gehoorverslag inzake deze stroom niet duidelijk zou zijn, wordt door verzoeker geenszins uiteengezet. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift benadrukt dat hij tijdens zijn gehoor verklaarde niet zeker te zijn over de richting waarvan en waarnaar het water stroomt, dient erop gewezen dat deze stroom volgens zijn verklaringen vlak bij zijn huis is gelegen, zodat redelijkerwijze wel degelijk kan worden verwacht dat verzoeker weet vanwaar en naar waar het water stroomt, *quod non*.

Verder blijkt dat de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') in verband met de overstrooming in februari 2015 en een aardbeving in oktober 2015 wel degelijk ook betrekking heeft op het district Alishang, in tegenstelling tot wat wordt beweerd in het verzoekschrift. Betreffende de aardbeving blijkt bovendien dat onder meer in een dorp op twee kilometer van Qalai Gul Ahmad, namelijk in Gambah, hulp werd geboden naar aanleiding van deze aardbeving. Ook de informatie met betrekking tot de veiligheidsincidenten heeft betrekking op het district Alishang. Gelet op de verregaande impact van deze natuurrampen en veiligheidsincidenten op het dagelijks leven van de lokale bevolking, kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker er minimale kennis van heeft, ook al was hij toen nog minderjarig. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij denkt dat hij zijn regio al had verlaten toen de aardbeving van 26 oktober 2015 plaatsvond, valt bovendien niet te rijmen met zijn eerdere verklaring anderhalve maand voor zijn aankomst in België te zijn vertrokken, namelijk in december 2015. Dat verzoeker hierover niet meer duidelijkheid kan verschaffen dan te "*denken*" dat hij reeds was vertrokken ten tijde van deze aardbeving, is een bijkomende indicatie dat hij de Belgische asielinstanties geen zicht wenst te bieden op zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn komst naar België en op zijn werkelijke datum van vertrek.

2.3.2.8. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker niet weet dat er in 2014 presidentsverkiezingen plaatsvonden in Afghanistan, terwijl blijkens de objectieve informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') in zijn eigen school kon worden gestemd bij deze verkiezingen.

Dienaangaande stelt verzoeker dat hij in 2014 niet meer naar school ging, hetgeen niet te rijmen valt met zijn verklaring tijdens zijn gehoor dat hij tot vlak voor zijn vertrek naar België naar school ging (zie ook *supra*). Dat verzoekers verweer zijn eerdere verklaringen tegenspreekt, toont opnieuw aan dat de motivering van de commissaris-generaal pertinent en correct is en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en verweer.

2.3.2.9. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in het dorp Qalai Gul Ahmad in het district Alishang van de provincie Laghman tot aan zijn vertrek naar België, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die er zich vlak voor zijn vertrek zouden hebben voorgedaan.

Tot slot motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen:

"De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Het attest van de provincie Laghman heeft te maken met uw asielmotieven, die zich niet kunnen hebben afgespeeld aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw recent verblijf in deze provincie."

Het document kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen, aangezien documenten in het kader van een asielverzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van geloofwaardige verklaringen, hetgeen bij u niet het geval blijkt, kracht bij te zetten. Bovendien wordt de bewijswaarde van dit stuk nog aangetast doordat u beweert dat het opgesteld is door de malek, terwijl het in uw naam (CGVS, p. 4) ondertekend is (CGVS, p. 19). Daarop gewezen, zegt u dat uw naam er staat omdat het over uw problemen gaat, wat de aangehaalde vormfout niet uitklaart. Bovendien is het attest afgestempeld op 12 saur 1395 (=1 mei 2016), bijna vier maanden na uw aankomst in België, wat doet vermoeden dat het louter is opgesteld met het oog op uw asielaanvraag. Dat verzwakt de bewijswaarde van het attest nog meer. De bewijswaarde wordt helemaal verwaarloosbaar door het feit dat u zelf niet weet wat er in uw eigen attest staat (CGVS, p. 19). U zegt wel dat het over uw problemen gaat, maar kan geenszins verduidelijken wat er precies geschreven staat (CGVS, p. 19).

Wat betreft de Nangarhar Daily van 22 dalwa 1394 (=11 februari 2016), moet opgemerkt worden dat ook het artikel waarin uw naam vermeld wordt handelt over uw asielmotieven, waaraan geen geloof gehecht kan worden. Ook hier geldt dat de waarde van uw document afhangt van de geloofwaardigheid van uw verklaringen, die bijzonder laag is. Bovendien zou dit artikel pas maanden na uw beweerde ontsnapping van bij de Kuchi's gepubliceerd zijn, zo blijkt uit de datum en uw beweerde vertrekdatum (CGVS, p. 27). Dat tast de bewijswaarde van uw stuk eveneens aan.

Volledigheidshalve moet nog worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen.

Uw Belgisch medisch attest somt op welke littekens u hebt. Dat element wordt niet betwist. Voorts wordt er vermeld dat deze littekens veroorzaakt kunnen zijn door het geweld dat u – blijkbaar- bij de arts beschreven hebt.

Niet alleen wordt er in het attest geen gewag gemaakt om welke vorm van agressie het zou gaan, ook blijkt dat de littekens hierdoor veroorzaakt kunnen zijn. Dit impliceert dat er tal van andere mogelijke oorzaken kunnen zijn. Het verband is dus niet sluitend. Hoe dan ook, zelfs al hebt u littekens opgelopen door een gewelddadige behandeling, dan is dat, hoe betreurenswaardig ook, niet in de omstandigheden die u het CGVS hebt voorgespiegeld. Hierboven blijkt immers dat die niet geloofwaardig kunnen zijn, gezien uw verblijf in Alishang in die periode niet geloofwaardig was.

De enveloppe tenslotte toont enkel aan dat u per post documenten hebt ontvangen uit Jalalabad. Dat element staat niet ter discussie."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer, zodat deze motieven onverminderd overeind blijven.

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de door verzoeker neergelegde taskara's door de Raad niet in overweging genomen.

2.3.2.10. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.11. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht.

De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij heeft verbleven in het district Alishang in de provincie Laghman tot aan zijn vertrek naar België, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER